

komme under Revision, saa havde den, synes mig, den allerbedste Leilighed til ikke at gjøre det, da det neppe vilde være Tilfældet at Revisionen blev krævet inden 1864, thi Revisionen kunde da svare: Loven skal efter hvad der her staaer, ikke underkastes nogen Revision efter 1864, saa nu er det bagester.

Winther: Ja, jeg troer, at naar Forslaget vedtages saaledes, som det er fremskillet, og der staaer, at Loven skal underkastes en almindelig Revision inden Udløbet af Finantsaaret 1863—64, saa er det indlysende, at det ikke paa nogen Maade kan lægge Rigsdagen Hindringer veien for allerede tidligere at gjøre Forandringer i Lønningen, hvis Liederne skulde gjøre det fornødent; men dersom her slet ikke er antydet, at det er muligt, at man endog saa inden en kortere Tidsfrist kan komme til det Resultat at maatte nedsette Lønningen, saa vil der virkelig opstaae en høj Grad af Beklagelse over, at man saa tidligt forandrer Lønninger af den Art, som man har givet Mænd, der gik ind i disse Stillinger, Tilfagn om, at de skulle komme til. Jeg troer derfor, at det er hensigtsmæssigt at vedtage denne Bestemmelse, og det saa meget mere, som den ikke skader i nogen Retning.

Med Hensyn til det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille til § 7 skal jeg dog bemærke, at det forekommer mig, at i ethvert Fald staaer en saadan Virksomhed, som her er omtalt, ikke i flernere Forbindelse med en Professorens Stilling ved Universitetet end f. Ex. Forelæsningerne ved den polytechniske Læresanstalt. Jeg troer derfor ikke, at det kan være nogen upassende Plads, Forslaget har faaet. Jeg troer, at det let kunde være, at det kunde komme til at faae en Indflydelse, om det endog saa ikke har det i nærværende Dieblif, hvad jeg ellers slet ikke har overseet, at det ikke har. Da det nu i det Hele taget synes, som om man ikke har været tilbøielig til, for Diebliffet at gjøre meget for det lægevidenskabelige Facultet med Hensyn til Gagenormeringen, forekommer det mig, at man saa meget lettere kan vedtage det i dette Dieblif, da det ikke belaster Facultetets eller Universitetets

Budget paa nogen Maade. Jeg skal derfor vedblivende anbefale dette Forslag.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalgets Mindretal (Winther):

§ 7 indskydes efter Consistoriet „som Hospitalslæger.“
vedtoges med 52 Stemmer imod 7.

2) Forslag af Mindretallet (J. N. Hansen og Winther):

§ 35 affattes saaledes:

„Denne Lov, der træder i Kraft den 1ste April 1858, underkastes en almindelig Revision inden Udløbet af Finantsaaret 1863—64. For Finantsaaret 1858—59 bevilges det Tilskud til Lønningerne, som udfordres efter nærværende Lov.

vedtoges med 42 Stemmer imod 27.

Formanden: Jeg sætter derefter de to Ændringsforslag, som ere stillede af 15 Medlemmer, tilligemed Lovforslaget i dets Heelhed under Forhandling.

Tale: Anledningen til, at jeg til 3die Behandling har stillet et saadant Forslag som dette, er den Misforstaaelse, der viste sig ved 2den Behandling, hvor der til § 6 var stillet et Forslag, som jeg ved første Gjennemlæsning troede gik ud paa, at Universitets-Profesorerne for Fremtiden, efterat have erholdt en saa meget bedre Løn, skulde være forpligtede til at holde de befalede Forelæsninger. Dette viste sig at være en Misforstaaelse. Da imidlertid den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) kom tilstede i Salen og spurgte de andre Medlemmer af Udvalget, om det ikke var Meningen, at der for Fremtiden skulde holdes frie Forelæsninger over de Examenfag, hvori der skulde examineres, saaledes at en Student kunde høre sine Forelæsninger uden at erlægge særlig Betaling derfor, blev der fra flere Sider svaret: „Jo“. Imidlertid troede jeg ikke, at dette Jo var